

काले च सन्ध्योरुभयोरपि । आचान्तः पुनराचामेत्
 अन्यत्र च सकृत् सकृत् । अङ्गिराः । “चण्डलादीन् जपे
 होमे द्वाचस्य विशुद्धति । आदीन् द्वापि वाचामेत् कर्णं
 वा दक्षिणं स्पृशेत् । जातुनोरधस्तात्खादिस्यश्”
 आचमनमन्यत्र स्नानविधानात् । उदकाभावेऽ-
 सामर्थ्ये वा दक्षिणश्रवणस्पर्शः । अनेनैवाभिप्रायेण
 दृहस्यति । “पितृमन्त्रोच्चरे रौद्रे आमात्मन्नेऽधमेक्षणे ।
 अधोवायुससुतसर्गे आक्रन्दे क्रोधसम्भवे । मार्जारसूषिकस्यर्गे
 प्रवासेऽन्तभाषणे । निमित्तेषु च सर्वेषु दक्षिणं श्रवणं
 स्पृशेत्” । तथा “आर्द्रं त्वणं गोमयं वा भूमिं वा संस्पृशेद्
 द्विजः” । सांख्यानः । क्षुते निष्ठीवने इत्यादि
 प्रागुक्तम् । आचारसागरे । अपःपीत्वौषधं जग्ध्वा
 कृत्वा ताम्बूलचर्वणम् । सौगन्धिकानि सर्वाणि नचा-
 चामेद् विचक्षणः । अपोजग्ध्वेति अष्टतोपधानमसीत्या-
 दिभिर्स्मन्त्रैरपोजग्ध्वानन्तरं नित्यं नाचामेदित्यर्थः ।
 बौधायनः । “पादक्षालनशेषेण नाचामेद्वारिणा द्विजः ।
 शुभाभावे पिबेत् किञ्चित्क्षिप्त्वा भूमौ जलं स्पृशेत्” ।
 आपस्तम्बः । “सन्ध्यार्थे भोजनार्थे वा पितृर्थे वा तथैव च ।
 शूद्राहृतेन नाचामेत् जपेज्याह्वनेषु च” । यमः । ता-
 वन्नोपस्पृशेत् विप्रोयाकद्वासेन संस्पृशेत् । उदके चोदक-
 स्यस्तु स्थलस्यस्तु स्थले शुचिः । पादौस्थायोभयत्रापि
 आचान्तोभयतः शुचिः । जले स्थले चैकैकं पादं कृत्वाचान्त
 उभयत्र जलकर्मणि स्थलकर्मणि च प्रुद्धो भवतीत्यर्थः । “अक-
 त्वा पादयोः शौचं तिष्ठन्मुक्ताशिक्षोऽपि वा । विना यज्ञो-
 पवीतेन आचान्तोऽप्यशुचिर्भवेत्” । तिष्ठन्निति स्थलविष-
 यम् । विष्णुना तिष्ठतोपि जलेऽभ्यनुज्ञानात् । “जान्ती-
 रुद्धं जले तिष्ठन्नाचान्तः शुचितामियात् । अधस्तात्
 शतकत्वोपि समाचान्तो न शुद्धति” । अधस्ताद्विषेधाज्जा-
 रुदक्षेऽप्यविरुद्धम् । तथा च स्मर्यते । “जातुमाले
 जले तिष्ठन्निति” अत्राचान्तः शुचिरिति वाक्यशेषः ।
 तथा “सोपानत्कोनचोष्णोषी पर्यङ्कशययानगः । दुर्देशे
 प्रपतंश्चैव नाचमन् शुद्धिसामुयात् । नरगोखरयानाश्च-
 हस्यधीरोहकस्तथा । आचान्तः कर्म शुद्धः स्यात्ता-
 म्बूलौषधजग्धकत् । भुक्तुसनस्योऽप्याचामेत् नान्यकाले
 कदाचन । न पादुकास्थो न त्वरितो नचायज्ञोपवीतवान् ।
 स्थान्नि विन्द्वः पादौ जङ्घे चासतः परान् । भौमि-
 कैस्ते समाज्ञेया नचैवाप्रयतो भवेत् । परेषामाचमनी-
 योदके दीयमाने ये विन्द्वः पादयोः पतन्ति ते नाऽ-

शुद्धात्यर्थः” । “न तिष्ठन्नुद्धतोदकेनाचामेत् शूद्राशुच्येक-
 पाख्यावर्जितेन” गौ० स्पष्टः क्रमः काशीखण्डे उक्तः ।
 “प्रागास्य उदगास्यो वा रूपविष्टः शुचौ भुवि । उपस्पृशे-
 द्विहीनायां तृषाङ्गारास्थिभस्मभिः । अनुष्णाभिरफेना-
 भिरद्भिर्जुष्टाभिरत्वरः । ब्राह्मणोब्राह्मतीर्थेन दृष्टिपूताभि-
 राचमेत् । कण्ठगामिर्नृपः शुष्येत्तालुगामिस्तथोरुजः ।
 स्त्रीशूद्रावास्यसंस्पर्शमात्रेणापि विशुध्यतः । समस्ताङ्ग-
 लिनोद्धृत्य पाणिना दक्षिणेन त । त्यक्ताङ्गुलकनिष्ठाभ्यां
 शेषेणाचमनं विदुः । शिरः प्राट्य कण्ठं वा जले सुक्त-
 शिखोऽपि वा । अत्रालितपदद्वन्द्व आचान्तोऽप्यशुचिर्मतः ।
 त्रिःपीत्वास्व विशुद्धार्धं ततः खानि विशोधयेत् । अङ्गुष्ठ-
 मूलदेशेन द्विर्द्विरोष्ठाधरौ स्पृशेत् । अङ्गुलीभिस्त्रिभिः
 पश्चात् पुनरास्यं स्पृशेत् सुधीः । तर्ज्जन्वङ्गुष्ठकोष्ठौ च घ्राण-
 रन्ध्रे पुनः पुनः । अङ्गुष्ठानामिकाभ्यां च चक्षुःश्रोत्रे
 पुनः पुनः । कनिष्ठाङ्गुष्ठयोगेन नाभिरन्ध्रुपस्पृशेत् । स्पृष्ट्वा
 तलेन हृदयं समस्ताभिः शिरः स्पृशेत् । अङ्गुल्यग्रैस्तथा-
 स्तन्धौ साम्बु सर्वत्र संस्पृशेत् । आचान्तः पुनराचामेत्
 क्षुते रथ्योपसर्षणे । स्नात्वा भुक्त्वा पयः पीत्वा प्रारम्भ
 शुभकर्मणाम् । सुप्ता वासः परीधाय तथा द्वाभ्यमङ्गलम् ।
 प्रमादादशुचिं स्पृष्ट्वा द्विराचान्तः शुचिर्भवेत्” ।
 सन्ध्याङ्गाचमने शाखिभेदे मन्त्रविशेषोऽपि स्मर्यते ।
 “सायमग्निश्च मेत्युक्त्वा प्रातः सूर्यैत्यपः पिबेत् । आपः
 पुनन्तु मध्याह्ने ततश्चाचमनं चरेत्” एभिराचमनं चरेदिति
 शौनकीये पाठः । मैत्रायणीय गृह्य परि० । “प्रातः सूर्यश्च-
 भेत्युक्त्वा सायमग्निश्च मेति च । आपः पुनन्तु मध्याह्ने
 कुर्यादाचमनं ततः” । “ततः प्राणायामानन्तरमिति” आ० त०
 रघु० । “प्राणस्याचमनं कृत्वा आचामेत् प्रयतोऽपि सन् ।
 अन्तरं स्थित्यते यस्मान्नादाचमनं कृतम्” योगि० या० ।
 मदनपारिजाते । “सन्ध्याचमने बौधायनः अथातः सन्ध्यो-
 पासनविधिं व्याख्याष्यामः तीर्थं गत्वा प्रयतोऽभिषिक्तः
 प्रक्षालितपाणिपादः अप आचम्याग्निश्च मा मन्युश्चेति
 सायमपः पीत्वा, सूर्यश्च सामन्युश्चेति प्रातरपः पीत्विति”
 अग्निश्च सूर्यश्चैति यजुर्वेदिनासिभौ मन्त्रौ च्छन्दोगानां तु
 सन्ध्याचमने गीतमोक्तौ मन्त्रौ दृष्टव्यौ “अहश्च मादित्यश्च
 पुनात्विति प्रातः रात्रिश्च मा वरुणश्च पुनात्विति साय-
 सिति” “एतौ च मन्त्रौ प्रजापतिदृष्टौ लिङ्गोक्तदेवतौ चेति”
 अनयोश्च मन्त्रयोः सामविदिविषयकत्वेन तलोक्तावपि तयोः
 सम्यग्ज्ञानात् “यजुः सर्वत्र पीयते” इत्युक्तेषु यजुर्वेदोक्ता-